

שמשמאילים לכף חוכה, ונאמר
הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה
אותם כרגע.

וער התשרי הזה נאמר בתשרי
נברא העולם, ושם שבת שניה
מאותן שבע שבתות, (ושם בת שש,
בת מאלו השש), וחמשה רקיעים,
וששי שמים, הם כנגד ששת ימי
בראשית, ובכלם אמר טוב, פרט
ליום השני, משום שאין בתשרי
א' להשלים לבראשית, משום
שהסתלק בחטאו של אדם,
ומשום כף הצפון הוא פגום,
ומשום זה מצפון תפתח הרעה,
עד שמשתלם, וכמו שאברהם
שהוא ימין, יום הראשון שבו
כלולות ותלויות מאתים ארבעים
ושמונה מצוות עשה, כף גם
מיצחק, שהוא כמו היום השני,
תלויות בו שלש מאות ששים
וחמש מצוות לא תעשה, יום
השלישי בו הכל כלול, וממנו
תלויות מצוות עשה ולא תעשה
כענבים באשכול.

תקון ארבעים ושנים

בראשית, שם איש, שנאמר בו
ויעקב איש תם, וזה היום
השלישי, שהרי שלשה אפנים
היו עד כאן. היום הראשון והיום
השני והיום השלישי, כל אחד
הוציא את אפנותו. היום הראשון
אמר לו אותו אפון מפלא
ומכסה, שהוא אי"ן, הכולל שלש
ספירות, א' פתור, י' חכמה, ו'
בינה, וה' אותיות מנצפ"ך
מהעולם הבא הם כנגד ה'
העליונה.

אמר לכל אחד משלשת הימים
שיוציא אפנותו, אמר ליום
הראשון יהי אור, מיד הוציא
אפנותו ועשה אותה, זהו שכתוב
ויהי אור, והרי פרשהו שאין
היה אלא על ידי עשיה, א' מן אי"ן פורח באור הוציא אור, י' הוציא רקיע, ו' מן אי"ן

לכף חוכה, ואתמר (במדבר יז כב) הבדלו מתוך
העדה הזאת ואכלה אותם כרגע.

וער האי תשרי אתמר בתשרי נברא העולם,
ותמן שבת תניינא מאלין שבע שבתות,
(נ"א ותמן בת שית בת מאלין שית), וחמשה רקיעין,
ושתיתאה שמים, אינון לקבל שית יומי
בראשית, ובכלהו אמר טוב, בר מיומא
תניינא, בגין דלית בתשרי א' לאשלמא
בראשית, בגין דאסתלק בחוכה דאדם, ובגין
דא צפון איהו פגים, ובגין דא מצפון תפתח
הרעה (ירמיה א יד), עד דאשתלים, וכמה
דאברהם דאיהו ימינא יומא קדמאה ביה
פלילן ותליין מאתן וארבעין ותמנא פקודין
דעשה, הכי נמי מיצחק דאיהו פגוונא דיומא
תניינא תליין ביה שס"ה מצות לא תעשה,
יומא תליתאה ביה פליל פלא, מגיה תליין
פקודין דעשה ולא תעשה, כענבין באתפלא.
תקונא ארבעין ותריין

בראשית תמן איש, דאתמר ביה (בראשית כה כז)

ויעקב איש תם, ודא יומא
תליתאה, דהא תלת אומנין הוו עד הכא, יומא
קדמאה ויומא תניינא ויומא תליתאה, כל חד
אפיק אומנותיה, יומא קדמאה אמר ליה ההוא
אפון מופלא ומכוסה דאיהו אי"ן, פליל תלת
ספירן א' פתור י' חכמה ו' בינה, וה' אתוון
מנצפ"ך מעלמא דאתי אינון לקבל ה' עלאה.
אמר לכל אחד מתלת יומין דיפיק
אומנותיה, אמר ליומא קדמאה יהי אור
מיד אפיק אומנותיה ועביד ליה, הדא הוא
דכתיב (שם א א) ויהי אור, והא אוקמוהו דלית
הויה אלא על ידי עשיה, א' מן אי"ן דהויה
פרח באור אפיק אור, י' אפיק רקיע, ו' מן
הויה אלא על ידי עשיה, א' מן אי"ן שהיה פורח באור הוציא אור, י' הוציא רקיע, ו' מן אי"ן